

Prethodna pitanja

Postoji li u ovom slučaju pravilo koje se mora prijaviti u skladu s člankom 8. stavkom 1. u vezi s člankom 1. stavkom 1. točkama 2., 5. i 11. Direktive 98/34/EZ ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka osiguravanja informacija u području tehničkih normi i propisa, kako je izmijenjena Direktivom 98/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. srpnja 1998. o izmjeni Direktive 98/34/EZ o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih normi i propisa, ako pretpostavimo sljedeće:

- (a) da treba biti uvedeno zakonodavstvo kojim se mijenja Zakon o određenim igrama na sreću, lutrijama i klađenju (lov om visse spil, lotterier og væddemål), kojim treba biti uvedena kaznena odredba kojom se, među ostalim, kažnjava svatko tko namjerno ili grubom nepažnjom ,nudi igre na sreću, lutrije ili klađenje u Danskoj a da nema licenciju u skladu sa stavkom 1.' i svatko tko namjerno ili grubom nepažnjom ,reklamira igre na sreću, lutrije ili klađenje koji nisu pokriveni licencijom u skladu sa stavkom 1.' i
- (b) da se u napomenama o nacrtu kojim se mijenja zakonodavstvo navodi da je svrha gore navedenih kaznenih odredaba, s jedne strane, pojasniti ili uvesti zabranu igara na sreću koje na internetu nude strana društva koja priređuju igre na sreću a izravno ciljaju dansko tržište, i s druge strane, zabraniti reklamiranje za, među ostalim, igre na sreću koje na internetu nude strana društva jer se u istim napomenama navodi da je prema pravilima koja su vrijedila prije izmjena nedvojbeno nezakonito priređivanje igara na sreću ako strano društvo koje ih priređuje koristi prodajne kanale u kojima se uređaj za igru fizički prodaje unutar danskih granica; međutim, veća sumnja postoji o tome jesu li odredbom obuhvaćene igre na sreću izvan Danske koje ciljaju na sudionike igara u Danskoj ali se fizički zapravo nalaze izvan Danske; stoga treba razjasniti jesu li obuhvaćeni ti oblici igara na sreću. Nadalje, iz napomena je razvidno da se predlaže uvođenje zabrane reklamiranja igara na sreću, lutrija i klađenja koji nisu licencirani prema tom zakonu i da je izmjena u skladu s trenutnom zabranom u članku 12. stavku 3. Zakona o klađenju na konjske utrke (hestevæddeløbsloven) ali i da se njome pojašnjava članak 10. stavak 4. [sada ukinutog] Zakona o klađenju i lutrijama (Tips- og lottoloven). U napomenama se dalje navodi da je svrha zabrane zaštita priređivača igara na sreću koji imaju licenciju danskih tijela od konkurencije društava koja takvu licenciju nemaju i stoga u Danskoj ne mogu zakonito nuditi ili distribuirati igre na sreću.

⁽¹⁾ SL 1998., L 204, str. 37. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 55., str. 11.)

Žalba koju su 10. svibnja 2016. podnijeli Kühne + Nagel International AG i dr. protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 29. veljače 2016. u predmetu T-254/12 Kühne +Nagel International AG i dr. protiv Europske komisije

(Predmet C-261/16 P)

(2016/C 251/19)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelji: Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd (zastupnici: U. Denzel, C. von Köckritz i C. Klöppner, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- ukine presudu Općeg suda (deveto vijeće) od 29. veljače 2016. u predmetu T-254/12,

2. poništi članak 1. stavke 1. i 2. i članke 2. i 3. Odluke Komisije od 28. svibnja 2012. u predmetu COMP/39462 – provoz, C(2012) 1959 *final* u skladu s člankom 263. stavkom 4. UFEU-a u dijelu u kojem se odnosi na žalitelje;
3. ukine ili znatno smanji iznos novčanih kazni izrečenih žaliteljima u navedenoj odluci;
4. Komisiji naloži snošenje žaliteljevih troškova u postupcima pred Općim sudom i Sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelji ističu pet žalbenih razloga:

Kao prvo, Opći sud pogrešno polazi od toga da su ponašanja u vezi NES-a i AMS-a protivna članku 101. UFEU-a. Članak 101. UFEU-a ne primjenjuje se na ta ponašanja jer ona nisu mogla utjecati na trgovinu među državama članicama.

Kao drugo, određivanje iznosa novčane kazne izrečene žaliteljima sadržava pogrešku koja se tiče prava. Utvrđena su protutržišna ponašanja u pogledu pojedinačnih naknada („fees” ili „surcharges”). Opći sud je novčanu kaznu koju je trebao izreći u tom pogledu smio izračunati samo na temelju prihoda koji su ostvareni dotičnom naknadom. Zanimljivo je činjenicu da je Komisija uračunavanjem dodatnih prihoda u izračun novčane kazne (osobito stope za teret) povrijedila točku 13. Smjernica o novčanim kaznama. Time što je i izvršavanje svoje ovlasti nadzora neograničene nadležnosti implicitno zasnovao na istoj metodi, Opći sud je pritom i sâm pogrešno izvršavao tu ovlast.

Kao treće, Opći sud je povrijedio načelo jednakog postupanja. K+N – za razliku od drugih prov oznika – ne radi prema konsolidacijskom modelu nego, s ekonomskog gledišta, u preko 90 % poslova nastupa kao klasični posrednik. Zbog znatnih razlika među poslovnim modelima, Opći sud je prema njima trebao postupati različito te nije smio jednako postupati prema nejednakim činjeničnim stanjima. Osobito je Opći sud trebao ukinuti Komisijin izračun novčane kazne te novčanu kaznu protiv žalitelja utvrditi samo na temelju prihoda ostvarenih dotičnim „fees” ili „surcharges”.

Kao četvrto, novčana kazna koju je izrekao Opći sud je jako neproporcionalna. Novčana kazna koju je Opći sud potvrdio je očito pretjerana te se ne može opravdati ni razlozima odvrćanja.

Kao četvrto, Opći sud nije uzeo u obzir Air Transport Exemption te je stoga u pogledu NES-a i AMS-a pogrešno zaključio da se primjenjuje članak 101. UFEU-a.
